

PREDICA

Dhii prof. de teol. Petru Ratin, spusă in beserica' a catedr. rom. din Aradu cu ocaziunea solennei intrari in dieceasa Aradana a Prăsantiei Sale Domnului episcopu Procopiu Ivacicovicu.

(Capetu.)

Inse eu dicu catra Maria Ta cuvintele scrip-turei in faptele Apost. c. 20: „Priveghiati dara spre voi si spre tóta turma intru care v'au pus Duhul sant pe voi, ca se pasceti beserica lui Ddieu, care o au castigat cu sangele seu.“ Pre Maria Ta teau commendat Domnul, te au ales episcopii, teau intarit Imperatul si acum teau pus Duhul sant episcop se pasci beserica lui Ddieu si aceasta pascere dupa cum dice Pavel apost.: este se dobendesci pre toti facundute tuturor tôte, care acelasi Pavel asia talcuésce mai pre larg: „ate bucura cu cei ce se bucura, si a plange cu cei ce plang,“ si acésta Marite Eppe este acea însusire episcopeasca, care tôte mai sus disele in sine le cuprinde. — Sciu eu Maria Ta Dle Eppe ca trecutati vieatia viu au documentat ca ai fi chemat la mai nalta chiamare, de cat care lasasi in Sirmiu, pamentulu candva a strabunilor nostri, unde deaca altucum nu in scientificele ocupatiuni ai pastrat si contestat strebunele sentimente in peptuti, ca in peptul unui stranepot batatöre, sciu si acea ca intre prepusii manastirilor de religiunea nóstra in Sirmiu ai fost acela, pre care si inimici teau laudat dupa cum meritasi, sciu si am vediut, ca dela casa, a caria cap fusesi, nu sau dus seracul ne vediut, ne daruit si gol, nu asupritul ne mangaet, nu literatul ne'ndulcit deso cietatea Mariei Tale, nu óspe ne'ndestulat; Maria Ta ai fost acela caruia nu au sciut stinga ce au facút drépta sciu si sunt convins ca pena in prezentul moment ai urmat disa mantuatoriului: „Mai fericit este a da,

de cat a lua,“ in acelora brave însusire urmare pre dreptu pot acum descoperi Mariei Tale acele, ce jac in peptul clerului si credintiosilor diecesei Aradane, fiindu ca inima omeneasca din fine e asia didita in fragetul trup, cat doririle, necadiurile si suferintiele sale mai usior le pôte purta déca in sinul incrediutului séu amic sau tata le pôte versa; plange dare dieceasa Aradana Marite Dle Eppe, ca din timpurile de candu se didi resedintia in Gaiu din ofertele credintiosilor sei romani nu avura povatiutoriu, nu parinte care pe sama diecesei si credintiosilor ei ceva se fi facut afare de catedrala beserica. Si cu atata mai virtos plange si gelesce, cu cat, ne avendu institut clerical cu cuvenit edificiu indiestrat, pe timpul revolutiunii trecute, si ce bine avu diecesa, acum il vede derapenat si n'cenusă prefacut. Resedintia din Gaiu, Arad si Oradie numai cu sus laudatul interimal cap Patriciu Popescul avu norocire de asi recastiga episcopeasca resedintia presenta. Aceste nu pôte se nu le planga aretandule Mariei Tale, ca Maria Ta venind si vediendu aceste ale diecesei bunuri ruinate, cu lacramile Marii Tale mangaindu diecesa spre nemuritorea pomenire ale reedifica se te'nduri, ca cela ce tóta vieatia spre comunul bine o petrecusi pene acuma. — Si deschilinit in semnata acea summa de bani, care antecesorul Mariei Tale deadreptu ca bani dela credintiosii diecesei, castigati pe sama diecesei testata ao incasa si spre binele acelor credintiosi ao intrebuinti a ca bun parinte se ai bunetate si indurare. —

Si asia acum din aduncul doliului tredinduse diecesa Aradana acum se bucura inbratiosindute pre Maria Ta in sinul seu ca pre acela, care dupa prea'naltele Domnitórei Case Austriace inprivintia acestii diecese datele imperatesci decrete, ca Aradana diecesa ca romana pe viitoriu se aiba tot

deuna episcop roman, pre carele in persóna Mariei Tale il si dobiindî, pre are cu atata il cuprinde mai cu dulci afecturi, ca numai natiunea romana é acea, care in limba sa materna cere norocire asi audi cultul seu divin, si in Maria Ta privesce pre capul seu religiunariu si tata roman, pre Archipastoriul seu a caruia glas dupa limba materna il cunoscu oile turmei cuventatoare, pre luminatoriul seu, care in aceeași limba va se luminedie pre supusii sei; desi fusesi Maria Ta in Institut de parte de romania crescut, cu atata mai strebatóre é bucuria, cu care a Mariei Tale a o inmulti se silesce, ajunganduti doritul scop prin indurarea lui Ddieu, ca pre al seu fiu il are in sinul seu de unde au fost departat redimanduse pre disa de obste, ca sangele nu se face apa.

Primesce dare o mare arhieru cucernicul acest devotament din intimile inimilor clerului subordinat purces, ca clerul acestia diecese numai a cea fiasca rugare isi adauge la serbatóre acésta, ca se te'nduri alu inbratiosa cu legaturile adeverului si dreptatii aparendul de lupii cei rapitori si afasiatorii pacii, carii pe calea dreptatii toti se vor nimici, pe care purcediendu Maria Ta eu in numele clerului diecesan si a credintiosilor diecesei iti poftescu din inima cucernica, ca inmultindutisa bucuria in sinul nóstru, prin a nostra bucurie Ddieu intru multi anni fericiti sete tie intreg, sanetos, intru dile 'ndelungate drept indreptandu cuventulu adeverului lui Christos spre stergerea doliului, spre binele si fericitarea clerului si credintiosilor diecesei nóstre Aradane.

Sfirsindusa cuventarea indata intonà chorul clerical aceste versuri:

Se traiésci'ti striga tot romanul pept!

Tot fiul natiunei fidel si 'ntielept.

Pentru essamenulu concursualu.

La celea scrisa de corespondentele de lunga Urbea mare din 21. Iuniu a. c. (Nru. Gazetei 49) aflu cu cale a dice si eu, ca essamenulu concursualu, deponendu de catra preoti pentru capatarea unui beneficiu besericescu, ori si cum este folositoriu, ca prin acestu se potu curma multe abuse care pene acuma avea locu cu darea parochiiloru séu beneficiiloru preotiesci.

Din essperiintia este cunoscutu, cumca clerulu

romanu de ritulu orientalu — unitu neunitu fara distinctiune — prin casatoria este ruditu si cuscritu cu multe familii, prin urmare nepotismulu é mai numerosu decatu la alte confesiuni, si asia la capatarea beneficiiloru preotiesci au fostu si este in usu — buna óra cum este ori unde, si la ori ce feliu de officiu tocma si la mireni; pentruca amor incipit ab ego. De cate ori teologii absoluti au trebuitu ani intregi se fia fara servitiu si párochia candu moralistii capata parochii, ba de multe ori acestia capata parochii mai bune decatu teologii, pentruca vedi ca nu era cu cuviintia a nebaga in sama nepotu sau rudeni'a unui barbatu demnu de consideratiune si meritatu, si teologulu lipsitu de patroni trebuia se rébde si astépte, si de cumva avea nenorocirea de a nu fi dotatu dela maic'a natura cu talentulu cantarii, era si mai nebagatu in sama.

Afara de practicarea nepotismulu mai sunt inca si alte cause séu abuse, care numai prin asemenea essamene daca nu redica totu sa potu mai rari. Adése ori capatarea unei parochii era conditionata séu de voia poporului, ca una care are dreptu de asi alége pe pastorii sei sufletesci, séu de rescumperarea supra reedificatelor parochiale. Daca poporu nu vrea se primésca pe vreun teologu de parochu, nu i se putea face sila, ca se vatama dreptulu alegerii, prin urmare poporulu de multe ori — si mai totudeuna — condusu de alte interesse is alegia pe preotii sei. Ori ca era fii reposatulu seu parochu, ori ca cutare séu cutare — daca era mai multi concurenti — apromitea, ca va fi indestulatu cu mai pucine venituri decatu alti, sau ca altu era mai gibaciu, de adamania pe popuru, sau pe reprezentantii lui cu vreo cateva cupsióre de rachiu ori ferii de vinu — acolo, vedi unde se face, vinu, séu se producea cu tóta sciintia cantariloru besericesci. Daca nu era acestu feliu de impeditente, apoi fara indoiala, era casele pe fundul parochialu facute de repousatul parochu, acelea trebuia ori rescumperate prin concurinti, ori densii se sileau la o casatoria ne asteptata case capete cu nevast'a parochia, atunci adeca candu concurintele nu avea de unde si poporeni nu vrea a le rescumpera. Acestea rele tóte pe rendu se potu sterge prin essamine concursuale. Ca atunci ordinariatele epesci nu vor avé manile legate in dispunerea cu darea parochiiloru fiindu odata lége. esita dela In. gubergnu, pe cum avea in casurile in susu aduse legate. Sa intemplatu de multe ori aici in patria

nóstra de juni teologi de frunte nu se putea pune în parochii nici prin ordinariatul eppescu sau consistoriu, pentruca buna vointia acestora se intelnia cu prejudetiulu si cerbicia poporului electivu; asia eatu de multe ori dreptulu alegerii sau abusatu de catra poporu, ba cei mai multu iau fostu tocma stricaciosu. Se nu cugete cineva ca asi fi inimicu dreptului alegerii preotiloru, inse acésta are lipsa de reforma. Sa se propuna de catra scaunulu eppescu trei candidati de asemine categoria, aseminea calificati si poporulsaléga, sau poporul sesi aliaga trei candidati si eppia se denumésca pe unul de parochu, aru fi celu mai simplu modru a essercitarei dreptului de alegere.

Se intielége ca parochia pentru care se faca concursu si se depune essamenu trebuie se fia ori salarisata, ori cu alte venituri mari dotata, se presupune ca concurrentii inca vor avé calitatile totu acelea, si totu din aseminea sciintia se voru essamina.

Mai apromite essamenulu si alte foloase pentru cleru. Din essperintia earasi invetiamu, ca multi preoti, tocma si teologi carii au fostu in scóla de talente mari si cu clasificatiune eminente, dupa ce esse la parochii afara, cu lunile ru mai apuca cartea de leptura afara de celea besericesci si danduse economiei séu speculetiuniloru se facu forte indifrenti catra literatura, ei in locu se supraedifice pe fundamentulu pusu in scólej insusi fundamentu il lase se se surupe. De aici vine ca cea mai mare parte din preoti de si au de unde sunt indolenti, catu necum alte opere sciintifice se dee sesi acumpe si sa lége, dara nici macar o gazeta nu tiinu, din care bater progressulu in literatura cea nóua romana, care totusi pasésce cu pasi mari inainte, selu póta vidé si urma. Multi cugeta ca nici suntu datori se ceteasca si se invetia mai multu decatu au invetiátu in scóla, ba unii sunt in acea opiniune, ca au invetiátu prea multu; de acea ori ce opere se dau afara sunt pentru dinsii de prisosu. Candu inse voru sci ca capatarea unui beneficiu preotiescu este legatu cu depunerea essamenului, atunci voru scutura mai adese ori cartiile cate le au din scóla de pulbere; le aru lege, voru studia inca acelea sciintie, care le au invatiátu in scóla, is voru aquira carti teologice si alte pentru perfectiunea morala si sciintifica, prin urmare se va stirmi si gustulu spre literatura. Pana atunci, pana candu clerul nu va imbratiosia cu amore literatura,

nici ca se va face demnu de consideratiunea publica, nici póte fi luminatoriu turmei sale.

Pareca audu strigundu in gura mare, ca pena candu va avé clerulu a se lupta cu seracia si nu va fi dotatu de la statu nu se póte pofiti, ca sesi cumpare carti si sa se indeletniciasea numai cu literatura si sa neglige economia din care is trage viatia de adi pe mane. Scriitoriulu acestoru renduri, care ca multi alti preoti are a se lupta cu multe lipse mai virtos din epoca revolutiunii, carea iau nimicitu tota averea cata au avutu, o simte asta prea bine, si da dreptate celoru ce striga asia; cu tóte trebuie se marturisésca, ca pana atunci pene candu nu se vor lipi preotii cu totulu de sciintia si invetiatura si nu voru scutura slendrianul celu vechiu, si nu se voru cultiva nare sperantia de imbunatatiirea sórtei loru. Pentruca nu pré vine indamana statului a salariza pe o multiime de individe preotiesci, dintre carii multi, forte multi pucinu se osehescu cu cultura de plebe. Dotarea sau salarisarea clerului atirna multu si dela regularea parochiiloru si reducerea preotiloru la unu numeru mai micu.

Daca paupertatea clerului, impedece compararea opereloru si cartiloru sciintifice, se potu face insociri de leptura, precum se facu si la alte natiuni mai avute decatu noi, preotii si intelligentii unui cercu, protopopiatu se conferésca la olalta banii, si sa is cumpare carti si Gazete corespondietore scopului si chemarii suale, care se se concrede celui mai de frunte spre purtarea de grija. Sau se invoiescu barbatii unui tiinutu si asia, ca unulu cumpara o carte, altulu alta de osebiti autori, si diferite sciintie, si is imprumuta cartile spre legere. De doritu ar fi inse, candu aru avé besericile veniturile suale proprie, din care o parte sese póta rumpe pentru cumpararea cartiloru necesarie, care se nu fie numai pentru servitiulu Ddieescu, ci si pentru luminarea preotiloru. Biblia, canónele, istoria besericésca si tóte cartile cuprindietóre de sciintiele teologice aru fi celea din taie, care se nu lipsésca nici la o beserica, sau la fiacare parochia sa se asle o biblioteca de carti pentru leptura preotiloru, proprietate a besericei in inventariulu besericii insemnata, pentru care respectivii parochi se dee garantia. Inse durére ca in multe parochii, nici biblia nu se afla ne cum alte carti. Asta naru fi asia greu de a se realisa, dacaaru fi numai in demnu. Romanii suntu liberali spre esserica, si

bucurosu dau de numele domnului si daruescu la beserica cu sa fie pomeniti. Vestmintele si alte apparamente besericesci de comunu in celea mai multe beserici sunt daruiri dela privati. Daca cate unu bunu Christianu sacrifica cate 30—40 f. m. c. pentru vestminte frumóse pe sama besericei, aru fi lucru cu multu mai intieptu, ca sa se cumpere vestminte si mai eftine, inse sa se aquiredia si carti folositóre, decatu a pune numai odasdi stralucite pe unu preotu idiotu, si se lipsésca cartiile folositóre din beserica. Mai pe urma impunerea de contra In. gubernu a essamenului concursualu trage dupa sine — asia sperezu eu — si regularea clerului si dotarea lui. Ordinariatele eppesci, daca in adinsu dorescu propasirea si luminarea clerului si fericirea natiunei romane, se voru ocupa si cu regularea parochiiloru si reducerea preotiloru la numeru mai micu, formandu mai multe comune o parochia, ca atunci ori statul ori comunele mai lesne voru dota pe parochu, decatu fiecare satuti pe preotul lui. Asteptamu dóra ca tóte gubernul se le faca? sene impinga de spate contra binele nostru si noi se nu ne apucamu de lucru? Gubernul destulu face candu ne deschide calea, usuriadia si protege intreprinderile folositóre si ducatóre la fericire, se nu totu asteptamu ca se ne bage si cu lingur'a in gura.

Din aceste pucine aici adus'a, se ar puté videca ca essamenul de multe ori numitu pentru preotii romani nu ar fi asia de stricaciosu pe cum sar videca altora, ci apromite numai rezultate bune. Tempul sosésce, ea salu salutemu!!

G. M.

L I T E R A R I U.

Ni se imple anim'a de bucuria, candu vedemu esindu la lumina cate o carte folositoria in limb'a romana, prin carea, nunumai se inavutiesce mica nostra literatura, ci si desfetéza pe cititori de un'a parte, éra de alt'a le luminéza mintea, si nobilitéza anim'a cu doctrin'a cea salutare, ce cuprinde intr'ensa. Astfelu e:

Coliba lui mosiu Toma, seu: Viétia Negriloru in staturile sclavice din Nordamerica de H. Beecher Stowe. — Cu 50 de icone. — Editiunea a III. cu observari immultita. — Opulu completu consta din 12 brosiure.

Nunumai press'a Americiei, Angliei si a Franciei; ci si press'a Germaniei s'a dechiaratu cu totulu in favorea acestui opu. Intre celelalte dice „Allg. Zeitung“ din Augsburg: „Noi demultu n'am cititu vreo carte, carea asia afundu sa ne petrundea, si sa ne atraga a o ceti fara intrerumpere pene la fine: ca coliba mosiului Toma de Mrs. Stowe.

Noi nitamu uritiosulu Janke-Anglicu: noi nu osservámu neregularitatea limbei preste adenculu adeveru alu naturei, care intr'acésta carte dela inceputu, pene la finitu se cuprinde. Partid'a resturinatoria de sclavia in staturile unite póte autricei cununa cetatianesca sei voteze; pentruca o mai potinte conferatrice ca Mrs. H. B. Stowe, si ca romanulu ei, nu potu densi se capete. Acestu romanu merita o latire forte mare intre poporu, ca unulu care asia rapede in doue parti ale lumei in Europ'a, ca si in patria sa, a ajunsu; caci e luat din viet'a comune, si petrunde éراسi afundu in vietia. — Noi deve in urma se marturisimu: cumca in tóta literatura romana moderna a Germaniei, Angliei si Franciei n'am sciutu aflá, si presentá altulu, innaintea acestui surprindiatoriu romanu.

Acestu romanu s'a tradusu si pe romania in Moldaviá, si traducerea a si essitu de subt teascu. Pretiulu ei cu icone stampate cu stampe dela Parisu: e 3 f. 6 cr. m. c. — Noi gratulandu D. traducatoriu al acestui faimosu romanu, neam bucura deca ni l'ar subministra catu mai curundu celoru ce voimu al avé, seu near aretá calea cea mai facile prin carea ni lam poté castigá.

(La aceste mai adaugemu pentru incunosctiarea DDloru prenumeranti la opulu acesta, ce sa tradusu prin Domnulu *Teodoru Codrescu* in Iassii Moldaviei, cumca DDSale au d'e a astepta espeduirea esemplareloru prenumerate, deadreptutu din Iassii dela numitul Domnu, fiindu puse la cale din partea redactiunei tóte cele de lipsa spre a se primi numitul opu; despre care sosindu esemplare de vendiare si la libreri'a d'aci nu vomu lipsi a avisa pe onoratulu publicu la timpulu seu.)

Unu amatoriu de literatur'a natiunala.

C O R I N.

(Лецендъ мѣстенеаскъ.)

(Фрмаре.)

Старалда.

Corin o zi ш'о поапте нѣ рѣдѣтресе-а касъ;
 Ел рѣтъчеа 'нпрецѣрѣла кастелѣлѣи пѣмит.
 Аколо дѣтрѣстѣреѣ ел ииѣма дѣшѣ ласъ,
 Аколо кѣатѣ моартеа де вѣацѣ обовсит.
 Дар оареле се скѣрѣ .. Ел тревѣе-а пѣрчедѣ.
 Плекъ дар спре лѣкашѣи, трѣст, дѣлѣсѣ лѣишѣтѣ.
 Фрмеазѣ лѣнѣлѣ апеѣ дѣ каре се превѣде
 Цѣкѣнд аѣ лѣнеѣ плѣне имѣаѣи' азрѣт. .
 Маѣ нѣчѣ одатѣ сеарѣ нѣ ѣа пѣрѣт маѣ дѣлче,
 Нѣчѣ лѣнѣ маѣ воѣоасѣ, нѣчѣ стеле маѣ слѣовѣи;
 Нѣчѣ дѣлчеа фѣломѣдѣ 'наинте сѣ се кѣлче,
 Нѣ а цѣнѣт кончерте маѣ тѣнере, маѣ вѣи!
 Тѣкѣта лѣнѣ сеарѣ, пѣшѣнд маѣестѣоасѣ,
 Шѣ аерѣлѣ кѣ арѣпа 'ѣчѣ-коло деснѣкѣнд,
 Скѣла мѣи вѣнѣглѣде дѣ арѣа сероасѣ,
 Че дѣнѣ дѣнѣса тоате вѣнеаѣ вѣшор сѣлѣжѣнд.
 Дѣн трѣакѣтѣл лор дѣлче, ачѣсте вѣнѣтѣшоаре
 Се лѣгѣнаѣ п'арѣне дѣ спѣдѣла зѣдос,
 Саѣ се цѣзкаѣ кѣ а серѣѣ косѣде плѣтѣгоаре,
 Орѣ адѣнаѣ не вѣнѣтѣрѣ аѣ флорѣлор тѣрос.
 Іар зѣеле дѣн еѣе, фѣиѣнд маѣ индѣскрѣте,
 Мерѣеа ка сѣ сѣрпѣрѣнѣзѣ дѣ зѣтѣрѣ доѣ ѣвѣдѣи;
 Цѣзкаѣ кѣ рѣсѣфѣдарѣ дѣ лѣнѣцеле лор плѣте
 Рѣжѣнд де пѣвѣнѣа ачѣстор фѣрѣцѣдѣи.
 Пѣрѣлѣ лѣн шѣ дѣлче тѣдѣнд дѣ кѣлеа 'ѣ лѣтѣ,
 Дѣнеа а лѣѣ тѣрѣнѣрѣ кѣ аѣ пасерѣѣ сѣсѣнѣ,
 Кѣ фрѣтѣтѣл де фрѣнѣе, дѣ вѣнѣтѣрѣ лѣгѣнатѣ . . .
 Ачѣсте дѣвѣтѣарѣ не жѣпеле Corin.

Ел кѣзѣтѣ дѣ ана дѣ каре лѣна вѣе
 Шѣ стелеѣе де азр апарѣ лѣтѣнѣжѣнд;
 Ачѣст тѣвѣлоѣ есалѣ преа дѣлчеаѣ пѣвѣнѣе,
 Дѣ фѣрѣтекѣ, 'ѣ дѣкѣнтѣ, дѣналѣцѣ аѣ сѣѣ гѣнд.
 „— Аѣчеа ана еѣте тѣрѣаѣцѣ шѣ кѣратѣ,
 Ка плѣнѣсѣл де фѣчѣоарѣ че кѣрѣ п'ѣл еѣ пѣнт;
 Де пѣлѣверѣ де стеле-ѣ е фаѣда сѣтѣнатѣ:
 П'ѣчѣи дѣлѣчѣ пѣсѣрѣле прѣн кѣнтѣче се черт.
 Ах! зѣнде пот сѣ аѣлѣ о сеарѣ маѣ фрѣтѣоасѣ ?
 Шѣ а'мѣ депѣне аѣнѣ, торѣтѣнт маѣ рѣзѣтор ?
 Аѣчѣи дар сѣ се кѣрѣте жѣнѣи те а'мѣ вѣфѣроасѣ ! .
 Вѣзѣ! стелеѣе де азр тѣ кѣзѣтѣ кѣ дор,
 Шѣ ана тѣрѣтѣрѣндѣ дѣ кѣле 'ѣ се опрѣште;
 Дѣнѣи зѣче : vino! vino! де тѣлѣт еѣ те дорѣск;
 Вѣзѣ, кѣт сѣнт де кѣратѣ дѣ лѣна че лѣчѣште,
 Аша сѣнт крѣдѣнѣдѣоасѣ кѣ чеѣ че тѣ ѣзѣвѣск!
 Рѣшѣнѣдѣи сѣнѣтѣоасѣ, воѣ зѣле тѣнѣрѣле,

Дар плѣне де 'нтрѣстаре, шѣ тѣ, о черѣлѣ мѣѣ!
 Немѣрѣгоаре карте кѣ лѣгерѣ азрѣле,
 Дѣн каре дѣвѣцѣаѣдѣи чѣтѣск не Дѣзмѣзѣѣ!
 Шѣ тѣ, шѣ тѣ, лѣнѣдѣ, лѣтѣнѣ арѣнѣтѣоасѣ,
 Че тѣ'некаѣ аѣдѣсе кѣ далѣе сѣрѣтѣрѣ;
 Шѣ воѣ, о флорѣчѣле кѣ тѣнѣре тѣроасѣ,
 Шѣ воѣ, о фѣломѣдѣ, кѣ тѣнѣдрѣ, дѣлѣчѣ кѣнтѣрѣ !
 Ах! дакѣ а тѣеа вѣацѣ фѣ сѣкѣртѣ, о зрѣсѣтѣ !
 Шѣ а трѣвѣтѣ а трѣче фѣр де а фѣ ѣвѣтѣ,
 Де че нѣ фѣсе оаре дѣкѣлѣтеа стрѣлѣчѣиѣ
 Ка стѣоа каре каѣе; дар дакѣ а лѣчѣт ?
 Афѣладѣи'мѣ, о! афѣладѣи'мѣ неказѣрѣле тѣеле,
 Воѣ мѣртѣрѣи ачѣлор че дѣн аскѣнѣ сѣсѣнѣн !
 Ерам еѣ тѣнѣр дѣкѣ, о лѣтѣнѣоасѣ стеле!
 Дар нѣ плѣнѣг тѣнѣрѣеѣа че с'ѣа кѣрѣмѣт дѣн кѣн :
 Нѣ плѣнѣг нѣчѣ тѣнѣдрѣлѣ пѣтѣе, лѣтѣнѣ трѣкѣтѣоаре,
 Че фѣрѣтекѣ ш'орѣвѣште не чеѣ че о аѣ прѣвѣт;
 Дѣнѣи парѣ рѣѣ д'ѣн лѣкѣрѣ: дѣн вѣаѣа'мѣ цѣтѣтѣоаре
 Шѣ сѣкѣртѣ, нѣиѣнѣи дѣкѣ, нѣиѣнѣи нѣ м'ѣ ѣвѣтѣ!
 Еѣ почѣѣ трѣи, дар вѣаѣа'мѣ е дѣнтрѣстѣтѣ фѣоарте,
 Се зѣче кѣ сѣнт оаменѣ че зѣт че аѣ ѣвѣт;
 Еѣ почѣѣ трѣи, дар коло пѣтѣрѣнѣс'ѣ крѣѣда моарте,
 Шѣ еѣ воѣѣ фѣи дѣн лѣтѣе зѣн арѣвѣр трѣст пѣрлѣт,
 А кѣрѣѣ зѣскѣчѣѣне ва фѣи пѣрѣкѣлоасѣ,
 Ва дѣнтрѣста дѣтѣвѣрава де тѣнѣрѣи конѣчеѣ. . .
 О лѣтѣе, крѣѣдѣ лѣтѣе! рѣшѣтѣи дар сѣнѣтѣоасѣ !
 Ка вѣра, кѣ флорѣ далѣе, тѣ дѣкѣ кѣ аѣнѣи тѣѣ!“
 Аша Corin гѣдѣште. Тот парѣ кѣ се плѣнѣе:
 Се стѣнѣе лѣна 'н аер шѣ стелеѣе се жок;
 Кѣтѣнѣа се прѣфѣче дѣн очѣан де сѣнѣе;
 Шѣи флорѣе 'н шѣпѣтѣрѣле, шѣи аерѣлѣ дѣн фок.
 Шѣрѣнѣ се рѣдѣкѣ не коаѣе шѣи лѣтѣвѣле аратѣ;
 Еѣи фѣг ка сѣ се скаѣе шѣи 'н сѣнѣ-ѣ се стрѣкор,
 Шѣи иѣнѣмаѣ се сѣнтѣе де еѣи дѣнфѣоратѣ;
 Еар вѣфѣнѣе цѣнѣжѣnde се лѣс не еѣи дѣн свор.
 Норѣи пѣгрѣи се рѣдѣкѣ, шѣи фок шѣи апѣ вѣрѣсѣ,
 Кѣт нѣ дѣкѣне лѣкѣлѣ аѣче не пѣтѣнт;
 Пѣтѣнтѣл се деснѣкѣ дѣн иѣнѣма лѣѣ арѣѣ,
 Шѣи торѣдѣи дѣшѣи скѣт канѣл шѣи стрѣгѣ дѣн торѣтѣнт;
 Еар рѣжѣл кѣрѣ дѣлче кѣ зѣндеѣи сѣнѣтѣоасѣ,
 Ка вѣрѣста тѣнѣрѣеѣѣ че трѣче дѣн кѣнтѣрѣи;
 Дѣн сѣнѣл лѣѣ с'ѣаѣе сѣсѣнѣне аторѣоасѣ
 Ш'арѣмонѣоасѣ шѣнтѣе де кѣлѣе сѣрѣтѣрѣи.
 Дѣн сѣнѣл апеѣи еѣѣ о хорѣ грѣаѣоасѣ
 Де тѣнѣре фѣчѣоаре, фрѣтѣоасѣ, рѣзѣторѣи;
 А кѣрѣор коатѣе каѣе не сѣнѣл лор зѣдосѣ,
 А кѣрѣор гѣрѣи есалѣ парѣфѣтѣлѣ чѣл де флорѣи.
 Corin зрѣмѣт де хѣарѣ, де фок шѣи де вѣпае,
 Ера сѣ се арѣнѣче дѣн ѣзѣлѣ рѣкѣорос. . .
 Сѣв фѣрѣта Фѣиорѣдѣи, фрѣтѣоасѣ шѣи вѣлае,

Еши дін апъ тоаргеа: „Bin', тьндръя меѣ фрѣмос!
„Bin', bin', de дкълзеште чел сін стръін ші рече
Ші тьна-дї дїгїецагъ ла сінх-тї кълдърос!
Ші вьза та зскагъ не каре сетеа трече,
Не вьза теа че арде ка соареле фокос.“

Аша пердът дн поаптеа дкїнвїреї реле,
Копїлѣ шовъеште . . . воеште а с'арънка
Дн апа стрълвчїгъ де лънъ шї де стеле;
О рїдере амаръ трежъ не фаца са.
Ън пас, шї 'н сїнѣл апей ар фї афлат скъпаре,
Кънд, о сзавъ змвръ грекънд, ка зп сзспїн,
К' зп верс плъпънд шї дълче, дар плїц де тремъраре
Дл стрїгъ шї дї зїче де доъ орї: Сорїн!

О жънъ копїлїдъ дл кїамъ не ал сеѣ пъше.
— Те кавт, зїсе ачеаста, де кънд а амърдїт,
Прїн търг шї не а касъ . . . ам аззїт дїн лъме,
Къ те а зърїт не аїче . . . шї фьга ам венїт,
Съ'дї спън а нъ те дъче де сёръ не а касъ . . .
Тъ нъ штїї че се трече аколо ла палат;
Пе де о парте пънтъ, петречерї, дандърї, масъ;
Еар не де алтъ парте, тот паре търъврат!
Дн змвръ се лъкреазъ съкрїе де мормїнте.
Попї вестъмїтадї къ сѣпте дн касъ стаѣ пїгїдї!
Осташї, не ла ферестре, къ лъпцеле лор флїнте
Пъндїнд прїн днтънерїк, авїа шоптеск сѣпїцї! . . .
Ешїам дела Домнїда; зп чїоходар днї зїсе
Къ о съ къргъ сьпце шї лакрїме де фок;
Къ 'н каргеа крѣд' а мордїї сзпгъ мълте пъше скрїсе
Ачелор че де Домъла зїк рѣъ саѣ дшї ват жок.
Еѣ м'ам темът де тїне, че зїчї адеце оаре
Къ Домъла шї воерїї деспоае Деара лор,
Че аї съ те аместечї днтр'астеа, драгъ соаре,
Де че нъ ешїї къ мїрте, с'аскълдї не а та сор?"
Старалда орфелїнъ, де о раръ фрѣмъседе,
Де мїкъ о дъсъ, Домнїда лългъ еа;
Ачї і се формасе а вїедеї тїперече,
Ачї, дн паче дълче тьндредеа-ї днфлореа
Ера датоаре вїаца амїкълвї еї жъне.
Де-атвнчї еа дл їзвеште къ кълдърос амор;
Ел нъ штїе нїмїкъ; нїмїкъ нъ дї спъне
Къ доръл че-ї аратъ нъ-ї алт де кът де-о сор.
Еа есте о фрѣмъседе де ачеле че рънеште
Орї каре овїз о веде . . . зп кїп дертекъторїз;
О талїе сзпїре че вълтѣл дндоеште,
Ън нър вогат шї перъ д'еаеа стрълвчїторїз;
О фацъ че нїчї соаре нїчї вълт нъ сьрзтасъ;
О фрѣмте рьтвнїцоаръ; окї пергї, марї, арзошї,
Ъмврїдї де нїште дѣде сьфоасе де тьдасъ;
Ображї, де шї нъ рьменї, дар фрадѣї шї воїошї;
Мїкъле вьзїцоаре къ пъръръ 'ndoїте,

Шї алвї ка челе фългърї къзъте не карнат,
Шї мїчї ка нїште воаве де роъ рьсїпїте:
Ън сїн ка гїочелѣл чел алъ несързтат
Де аршїцеле вереї, шї каре жъна фатъ
Темъндъ-се ка вълтѣл че 'н плете дї жъка,
Къ сьрзтърї че-ї фъръ, сь нъ-ї їеа тот'одатъ
Секретъл че аскънде, къ грїжъ копереа.
Пърта о рокїе алъ късзтъ къ тьтасъ;
Пе канъ-ї о тьфратъ къ десе флорї де ардїнт'
Къдеа къ а са косїдъ че 'н доъ днодасъ,
Ка доъ арїпї нїнсе че корвъ 'ntїnde 'н вълт.
Ла гьт пърта 'nodатъ о салъвъ авроасъ;
О леасъ де шьтасъ днтреплетїгъ 'н фїр,
Къ доъ пафте де азр не талїа-ї мълдїоасъ,
Се преведеаѣ прїн вълъ-ї чел алъ шї рар ла фїр.

Сорїн л'а еї ведеде рьмасе дн рьчелалъ.
„Ддї мълдътеск, Старалдо, дї зїсе днсъ ел.
Дар вїаца теа нъ фаче ачеастъ остенеалъ
Че тъ дї аї да къ дънса, о тьндръ днцереа!
Еѣ пот мърї шї нїме сь нъ се днтрїстезе:
Шї лїнса теа не нїме сь фак' а днтрева!
Еѣ пот мърї шї нїме сь нъ ть черчетезе:
Шї нїчї зп ежн сь ватъ, сеаѣ лакрїмї а върса.
Къчї фъръ де о їзвїре де о самъ днтре тоате,
Вїаца-ї о новоаръ, о днцер рьпїторїз!
Їзвекъ къ днфокаре, къ певнїе поате.
Дар оаменїї прїн зръ респънд л'ал меѣ аморъ.“
— Тъ зїчї къ нїме днкъ нъ те їзвеште, соаре?
Къ пергъ ачѣеа траїл дї е дъперос шї греѣ?
Дар тъ, тъ днсъдї, спъне, не чїне їзвешїї оаре,
Ка сь те плънїї де алдїї, о Сорїнелѣл меѣ?"

Аша ворвї Старалда к'зп аер де мьстраре:
О вїе рьмїнеалъ къпрїнсе фаца са.
— Старалдо, дї рьсвнсе Сорїн къ днфокаре
Лъсънд дїн а лъї деалъ о лакрїмъ а пїка,
Вьзгъ'аї тъ дн вїсврї о дълче фрѣмъседе
Че лъ vezї нїчї одатъ аеаеа не пьмънт;
Арзїнд де фрѣдезїме, дълчеацъ тїперече,
Ън днцер вълнд шї дълче, ворвїнд днтр'зп къвълт?
Шї подї тот де одатъ сь'дї фачї дкїнвїре
Кът поате ка сь сїмїдъ зп сьфлет дндръдїт?
Ън сьфлет че 'нсегазъ де дълче ферїчїре,
Ън сьфлет че їзвеште шї нъ есте їзвїт?
Еї вїне! астфел есте ачеастъ фрѣмъседе
Не каре о їзвеште аст сьфлет търъврат.
Дар ваї! ачеастъ дълче, стрълїнъ тїперече
Е рече ла їзвїреа че еа мї-а днсъфлат!
Тъ о кьпоштї, Старалдо . . . де сеаръ се мърїтъ
Ла кърте знде-а шерце воїаї сь ть опрештї!“
— Фїорїда! зїсе фата! къ їнїма рьнїтъ.

Тържанд а еї кѣтаре спре волділе черенгї.
 — Фіорїда, дї рѣспѣнде Сорїн че тѣна ї стржнѣ.
 Ах! пльнѣетъ, копїль, кѣчї сѣнт пѣферїчїт!
 Ах! пльнѣетъ, Старалдо, кѣ лакрїме де сжнѣ;
 Шї варсѣ тѣнгѣере дн сѣфлет'мї сдровїт!
 Де кѣнд їзвек, Старалдо, vezї соареле е рече,
 Шї стелеле дн аер с'аѣ стїнс шї аѣ перїт,
 Дн дарн се фаче зїоа шї поапте, тїмпнѣ трече;
 Nїmїк нѣ тѣ дештеантѣ дїн вїсѣ-мї ферїчїт...
 N'аѣд, нѣ вѣд нїмїка де кѣт а еї фѣптѣрѣ,
 А кѣрїї фрѣмѣседѣ тѣ 'мвѣтѣ де амор,
 Шї ворвеле-ї мїероасѣ че кад дїн а еї гѣрѣ
 Ка флорїле де азр дїн тѣндрѣл номїшор.
 К'о ворѣѣ еа ар фаче сѣ кѣре ал меѣ сжнѣ;
 Пе зп зїмѣет ал еї нѣмаї ашї да еѣ вїада теа;
 Ка слаѣ флорїчїкѣ еа сѣѣ пїчїор м'ар фржнѣ;
 Бїчїгѣторїѣ, копїль, м'ар фаче дак' ар вреа!
 Кѣнд окїял меѣ о vede аржнд де фрѣцесїме,
 Дїн крештет пѣѣ 'н талпе тѣ прїнде зп фїор
 Че м' арде шї тѣ 'н гїаѣѣ, м'анасѣ кѣ крѣзїме,
 Шї гѣра мї се 'нїде, шї капѣ-мї паре 'н пор;
 Атвїчеа ал меѣ сѣфлет, кѣ сѣфлет-ї deodatъ
 Лѣснд а лѣї дѣрѣѣл не дѣртѣл нѣтѣнтеск,
 Ашї вреа ка dose разе сѣ се кѣфзнде 'ндатѣ,
 Шї сѣ с'авжнтѣ дѣлче дн леагѣѣл череск!"

Старалда 'неакѣ дорѣї, шї варсѣ лѣкрїмїоаре,
 Ал кѣрор кѣрс ферїче алїнѣ пѣсѣл сѣѣ,
 Еа а сїмдїт дн сїнѣї, шї пентрѣ прїма-оарѣ,
 О крѣдѣ целосїе че ї фаче зп таре рѣѣ.
 — Ла кѣрте есте нѣптѣ; їар тѣтѣ-мї есте фѣрте
 Кѣ сѣѣ ачеле данѣѣрї, пльчерї сѣрѣѣторешїтї,
 Шї кѣптече воїоасе, с'аскѣнде крѣда мѣрте;
 Тѣ поѣї скѣпа мїреаса не каре о їзвешїтї.
 Ёа дар їнелѣ-ачеста кѣ пажѣрѣ domneаскѣ,
 Че спре а та скѣпаре кїар doamna мї 'л а dat!
 Кѣ ел орї чїне поате орї че сѣ зпелтеаскѣ;
 Тот лѣї і се сѣпѣне, тот лѣї дї е плекат."

Nsnta.

Мїї де фѣклїї лѣшїѣл дн сала снаѣїоасѣ.
 Дар нѣ лѣчїа нїмїкѣ маї шѣндрѣ маї воїоѣ,
 Ка окїї челор dame че 'н хора сгомотоасѣ
 Ла сѣпѣтѣл вїоарѣї с'авжнтѣ граѣїос.
 Дар ка сѣ дескрїѣ данѣѣл, ваї! мѣса теа нѣ аре
 Нїчї граѣїа черѣтѣ, нїчї вѣкѣрїа лор!
 Дн дар о вїем ла хорѣ! еа етѣ дн мемїшѣаре,
 Шї гѣндѣ-ї дн департе с'авжнтѣ дѣлѣ дор;
 Кѣчї де зп тїмп днкоаче еа есте гѣндїтоаре,
 Шї сгомотѣ-ї деспїаचे; рарї лѣкрѣрїї о рѣпеск;
 Маркїза скѣпѣтатѣ, ашї-ї сѣпѣрѣтоаре;
 Лѣмїна, фѣтѣл, данѣѣл, дндатѣ о остепеск!

Лѣсѣм дар тїперїтеа с'адѣне вѣкѣроасѣ
 Пе сїнѣл дештїерѣрѣї пльпжнделе еї флорї!
 Bezї? мѣса тѣ днвїтѣ атѣт де граѣїоасѣ
 Ка сѣ салѣт мїреаса кѣ перїї гѣлвїорї.
 Фїорїда, кѣзнѣатѣ, трекѣс' аїчї дн салѣ,
 Кѣ тоатѣ адѣнареа че акѣм о адмїра:
 Фрѣмоаса-ї дѣлче фадѣѣ ера пѣдїп кам палѣ;
 Дар зѣвѣра днтрїстѣрѣї зп фертек поѣ дї да.
 Пе капѣ-ї де о парте, сарїкѣ-ї де велѣрѣ,
 Роат де петрѣ скѣшпне, лѣса не сїнѣл еї
 Сѣ кадѣ 'н ресѣѣѣдѣре о фѣндѣ лат' азрѣ,
 Че атѣрпнд сѣрѣтѣ рѣтѣнзї-ї змереї.
 Косїда-ї днплетїтѣ кѣ тѣрпгѣрїтѣреле,
 Се дешпїка дн доѣ кѣзѣнд не спете-ї стржнс,
 Ка доѣ гїрлѣндїѣ де флорї де мїкшѣпеле,
 Ка дої шерпї лѣнѣї де азр, стропїдї де ал сереї пљнс.
 Дн сїнѣл еї, а кѣрѣї алѣѣѣ рѣпїтоаре
 Се преведеа прїп вѣлѣї де газ че'л копереа
 Ка марѣѣрѣл дн фѣндѣл де ане лїмнїїтоаре,
 Ка крїнѣл прїптре роѣ, дшї днфїнѣсѣе еа
 К'о граѣїе ескїѣсѣ, вѣкет де флорїчеле
 Че есалаѣ дн преажтѣ-ї зп рѣпїтор парфѣт,
 Шї нѣ штїеаѣ орї окїї, плоате вїореле,
 Сеаѣ гѣра-ї рѣсѣрїкѣ, пѣштеаѣ дѣлчеле фѣт?
 Пе врѣл еї де азр, астржнсѣ кѣ 'нрїжїре,
 Се мѣлѣїа ка флѣоареа не рѣтѣрїка са;
 Шї сѣтѣпѣл, копїла, к'о дѣлче 'нкїпзїре
 Че 'н вїселе жѣнїеї вїне а не фертека.

Е ферїчїтѣ зїоа кѣнд жѣпеле верѣїне
 Днчеп ка сѣ їзвїаскѣ де фадѣ аманѣїї лор!
 Кѣчї дїн ачѣа зї нѣмаї пот еле сѣ еспрїме
 Кѣт їнїма лор фѣсе 'некатѣ де амор.
 Дар астѣ ферїчїре нѣ 'мвѣтѣ не Фїорїда.
 О пресїмѣїре амарѣ о тѣрѣѣрѣ тереѣ.
 Аколо, дн тѣчере, сѣснїнѣ копїлїдѣ,
 Шї лѣкрѣтжнд се зїтѣ ла содїорѣл сеѣ.
 Фетеїле целоасе де а фетеї фрѣмѣсѣде,
 Гѣсѣек к'ачеле лѣкрїмїї анѣнѣѣ зп мїстер:
 Кѣ зѣвѣреле днтрїстѣрѣї пљїсѣ алѣ еї фѣде,
 Кѣ фата н'ар фї токмаї зѣ днѣдѣратї дїн чер.
 Дар нїптре тѣате зпа, мї жѣнѣ шї фрѣмоасѣ,
 Соѣїа зпѣї Строе че ера вїѣ вел Снатѣрѣ:
 Вар реа; несѣферїтѣ; зѣлѣарѣ, ванїтоасѣ;
 Крѣзжндѣ-се пѣскѣтѣ де неамѣрїї фѣартѣ марѣ;
 Натѣра днскѣ-ї dacc о фортѣ фѣартѣ рарѣ
 Дїаметрѣл онѣтѣ кѣ караѣгерѣл еї;
 Дн фадѣ-ї фрѣѣезїмеа де серї де прїтѣварѣ,
 Дн окїї сеї дѣлчѣаѣа де окїї де колѣтѣвїї!
 Ачѣаста еа кїп дѣлче мї ворѣї прѣсѣвїѣтѣ.
 — Дн зїоа нѣпѣїї тале, дї зїсѣ фетеї еа;

Ей пъ пот дщълеце съ фії тэ автътъ ;
 Дп лок съ фії воіоасъ, тэ плънци копіла теа !
 Бърватъ, копилцъ, е сеара че змбреште
 Ш'аскъnde de окії лътеі не чеі че поі ївѣм
 Кънд фада пентрз інімі се 'гтъмплъ de рошеште
 Еа спъне Фіорідо; че с'а фъкт Сорін ?“
 (Ва зрма.)

Къжтареа Дпльціеі Сале
BARBŪ DIMITRIE ШТИРБЕІ,

Домнвлѣ Дереі ротънешті, днвтъ дп 29. Ізніѣ
 1853 кз окасіѣнеа дппърціреі преміелорѣ ла коле-
 цілѣ націоналѣ, ка респонсѣ ла къжтлѣ днвтъ
 дп партеа ефоріеі de D. дпекторѣ K. Босіанъ :

Домнілорѣ ! прекътѣ зіченї, зіоа de астъзі е-
 сте о адевъратъ зі de фаміліе.

Ла тоте солемнітъділе асістѣтѣ кз ачеа лзаре
 амінте ші імпортанцъ че штіді кз дѣтѣ челорѣ
 маі мічі днделетнічірі ; еар аічі Ne сімдімѣ пѣ-
 трънсѣ de знѣ осевітѣ сімтіментѣ de вѣзрїе ші
 пѣдежде.

Сокотімѣ кз інстрвкціа пѣвлікъ есте пѣсъ пе
 кале вѣтѣ : дп зі дп зі са дпайнтеазъ ші довжп-
 деште о ноъ десволтаре дп осевітеле сале ра-
 тзрі, ші de пѣ прекътѣ амѣ дорї, дар авемѣ тѣр-
 тзрісіреа кздетлѣзі кз німік пѣ с'а неглїжітѣ дп
 чеа че пѣтїнда Ne а ертатѣ, атѣтѣ дп партеа
 інстрвкції, прїн десволтареа дпвѣдѣтзрілорѣ, кѣтѣ
 ші дп партеа едзкадіеі, прїн дптвѣдїреа іптер-
 пателорѣ ші адѣодїреа знѣ дпсемпѣторѣ пѣтѣрѣ
 de стїпендістї.

Дп сѣжршітѣ фїекаре есте дпкредїндатѣ ас-
 тззі, пѣдѣждѣімѣ, кз дпгїндереа ші дптемеїереа
 едзкадїї тіперїмеї, ші прегътіреа вііторлѣзі еї, есте
 неконтенїтѣ овїектлѣ челїї маї стѣрзїтоаре дпгрї-
 жірі а гѣверлѣзі.

Адїптіреа Ноастрѣ тоатѣ есте а да тіперїмеї
 тіжлоаче de дпвѣдѣтзрі, фърѣ de а се дпстреїна;
 кѣчі, еаршїї о репетѣтѣ дп тоатѣ а Ноастрѣ коп-
 вїнкдіе, есте рѣтѣчіреа чеа дп зрѣтѣ de а'ш арѣнка
 чїнева копїлѣзі дп стрейпѣгате (!), дп чеа маї
 крѣдѣ вѣрѣтѣ, фърѣ пічі о прегътіре, ші фърѣ
 пічі о дпекціе.

Спре ачестгѣ сѣжршітѣ, осевітѣ de класеле ко-
 леціале, знде се зрѣеазъ тоате дпвѣдѣтзріле гра-

матїкале ші штіпдїфіче, прекътѣ се черѣ ші дп
 алте пърді, ка прегътітоаре пентрз спеціалїтѣді,
 осевітѣ de вѣрззріле лецілорѣ, осевітѣ de дпсем-
 пѣтоаре ратзрі але іпдїперїеї чївіле, прїн каре се
 дескїдѣ карїере тіперїмеї; Ної амѣ дпгрїжітѣ а о-
 діхні ші пе ачеї пърїпді, каре дорескѣ съ деа о
 маї таре десволтаре ла дпвѣдѣтзра копїлорѣ дп
 лїмвї стрейне, ші амѣ organizatѣ інстїтѣтлѣ че се
 дїріжеазъ de D. Монті, пе ноъ темейрі, дп каре
 пѣ сѣптемѣ ла дпдоїалъ кз се ва довѣнді тотѣ
 реслѣтатлѣ че авемѣ дрепѣтлѣ а аштенпа ; шті-
 пдїеле ші карактерлѣ Домнвлѣ Монті сѣнтѣ дп-
 дештѣле кезъшзірі деспре ачеаста.

Домнвлѣ Логофѣтѣ алѣ інстрвкціеї пѣвлїче,
 Домнілорѣ ефорї, Домнвлѣ дпекторѣ алѣ пїкоале-
 лорѣ, прїїміді фїекаре, кз прїлежлѣ ачестїї со-
 лемнітѣді, тѣртзрісіріле челорѣ маї сіпчере пѣл-
 цѣмірі, пентрз желѣлѣ че пѣнеці ла дпдепліпїреа
 сарчінії че въ есте дпкредїндатѣ.

Домнілорѣ, сѣнтѣ місії атѣтѣ de делїкате, а-
 тѣтѣ de дпалте, дп кѣтѣ орї че рѣсплатѣ е тікѣ
 пе лѣпгѣ ачееа че ісвораште дп пѣлцѣміреа коп-
 штіпдїеї ; зна дп ачестеа есте ші місіа Двѣстрѣ.

Домнілорѣ професорї, кзноаштеді астъзі фърѣ
 дпдоїалъ сілїнда ші адїптареа гѣверлѣзі спре
 десволтареа ші дптемеїереа інстрвкціеї пѣвлїче.

Мїсіа Дѣтпнеавоастрѣ, о репетѣтѣ, есте о а-
 девъратѣ сачердотѣ. Дпдепліпїдѣ кз демїтате
 ші кз о релїціоасъ пѣтрѣндере. Сѣптеді дпкре-
 дїндатѣ астъзі, кз осжрдіїле ші кондѣїта фїекѣрѣзі,
 сѣнтѣ предѣїте, ші кз дп парте Ne кѣзѣтѣтѣ орї
 че прїлеж de а въ да довезі.

Тїперї копїї! дпкзвнлїдїї школарї, вор фї о зі
 лазреадїї соціетѣдії. Фїдії змерїді, септіментлѣ
 релєціосѣ, септіментлѣ даторїлорѣ ші алѣ чїпстеї,
 респектлѣ кѣтре вѣтржїї ші повѣдѣвіторїї вострі,
 се фїе дп тѣтѣ времеа недеспърдітѣ de вої. Стѣр-
 рїдії кз лзаре амінте ла дпвѣдѣтзрі; пѣ пїердеді
 зі. Мїнѣтеле сѣнтѣ скѣтпне ші репезї.

De адї кзноаште кз кѣтѣ пѣчере въ прївескѣ
 ші кз кѣтѣ пѣдежде въ дпкопжзрѣ ініпа Нострѣ !
 Прекътѣ астъзі въ пѣзі кзїзна пе капѣ ка пїко-
 ларї, аша сѣптеді сігзрі а тѣ гѣсі дп віїгоареле
 воастрѣ карїере, гата а въ дпкзража ші а да фїе-
 кѣрѣзі премїлѣ віртѣдії ші осжрдії сале. Деспре
 ачеаста аведї, копїї Меї, de акѣтѣ кезъшзіре, кз
 дпчепереа тѣсврілорѣ лзате деспре калїтѣділе челор
 че аѣ а сѣ прїїмі ші а дпайнта дп слѣжѣе пѣвлїче.